

STICHTING RADIOGEMEENTE
PREEK UIT HET CONTACTBLAD JAARGANG 46 NR 2

Schriftlezing:

LUCAS 24 : 21 - 32

"BRANDENDE HARTEN"

DOOR KLAAS DE BOER

Er is een prachtig lied dat zegt: "Wij gaan op weg met brandend hart, met een gebed bij iedere stap. De hoop klinkt door de landen, zingend van de nieuwe dag." (404, Opwekkingsliederen) Wat is dat nu: brandende harten? En wanneer maak je dat mee dat je zaken hebt die je hart raken, dat je hart brandende wordt?

Misschien als je verliefd bent op een meisje. Dan word je warm van binnen en dan staat je hart in brand. Je brandt van verlangen om haar te ontmoeten. Of als je verdriet hebt. Dan staat ook je binnenste in brand. Als je onrecht is aangedaan. Voelt ook niet goed. Je kunt soms branden van nieuwsgierigheid. En je kunt branden van bezit en luxe. Je kunt een warm hart hebben voor een hobby of je positie.

Vandaag hebben wij weer die ontmoeting met elkaar in die oude Petruskerk. Misschien dat ik u die vraag moet stellen: is je hart brandende als de Bijbel wordt geopend? Of is dat verdwenen? Er heeft een nieuw onderzoek plaatsgevonden. Dat stond gisteren in de krant: *Hoe God verdween uit de wereld*. Dan schrik je als je ziet hoe slecht Nederland het ervan afbrengt in tegenstelling tot de Filippijnen. Ja, hoe God verdween uit Nederland...

"En zie, twee van hen waren juist op die dag op weg naar een dorp, zestig stadiën van Jeruzalem verwijderd, genaamd Emmaüs...."

Lucas 24 : 13

Nu zitten wij hier in die oude Petruskerk. Hebben wij brandende harten? Is dat heilige vuur van Gods Woord ook ontstoken in ons leven? Of worden we er niet koud, niet heet onder, maar blijven we lauw? Wanneer heb je nu brandende harten? Vanmiddag maak ik dat mee als onze Evert en Albertina met jonge mensen op Urk belijdenis doen van hun geloof. Dan merk je dat God meegaat en dat Hij doorgaat. En je ervaart die trouw van God. Je ervaart de liefde van God. En je mag weten wat Hosanna net zong: "Nooit val ik uit Zijn hand." God houdt van je. Dan ga je met brandende harten door het leven, omdat je dat Woord mag doorgeven.

Dat is ook in onze Schriftlezing het geval. Mensen onderweg. Let wel: ná Pasen! Maar toch met pijn in het hart, verdriet in hun hart en betraande ogen. Geen brandende harten. Hun hart doet zeer en daarom misschien wel dat oude woord: daar heb je hartzeer van. Ik zie ze vanmorgen gaan naar dat kleine plaatsje Emmaüs, twaalf kilometer buiten Jeruzalem. Twee mensen op weg naar Emmaüs. Hun namen staan erbij: Kléopas. Wie was dat? Dat was nu een oom van de Here Jezus zelf. Een broer van Jozef, dus een zwager van Maria.

De ander heeft geen naam. Misschien dat dat wel heel bewust zo is en dat wij daar onze naam mogen invullen. Want wij zijn toch ook mensen onderweg? Niet naar Emmaüs, maar naar de doelstellingen in ons leven. En wij mogen toch ook Jezus tegenkomen, de Heer ontmoeten?

Dat is nu het geheim van iedere kerkdienst: Jezus komt naar je toe. Soms onzichtbaar. Soms onmerkbaar. Dan word je opgetild door de zang van jonge mensen: "Jezus houdt van je." Daar mag je *amen* op zeggen.

Die twee mensen op weg naar Emmaüs kenden de Paasvreugde niet. En toch volgelingen van Jezus... Dat is een beetje onbegrijpelijk. Ik kan wel begrijpen dat die overpriesters niet blij waren. Die waren vol gepompt met de leugen over een gestolen Jezus. En dat bericht "*Jezus leeft!*" wordt dan simpeltjes doodgezwegen. Maar bij de discipelen geen blijdschap, maar twijfel. Matthéüs zegt: "Sommigen twijfelden..." "Heb je Jezus gezien?" "Nee..." Twijfel.

Vanmorgen kijken we eens even naar die twijfelende mensen op weg naar Emmaüs. Teleurgesteld. Gedesillusioniseerd. Je kunt je wel voorstellen waar ze over praatten: over al die dingen die er gebeurd waren. Maar ze bleven zitten met duizend vragen: "Waarom? Waarom? Waarom?" Ja, die intocht in Jeruzalem, dát was een feest! En toen later die klank: "Hij is opgewekt." Maar Hem hebben ze niet gezien. Waarom? Waarom? Daar lopen deze mannen met betraande ogen.

"En het geschiedde (...) dat Jezus zelf bij hen kwam en met hen meeging. "

Lucas 24 : 15

Dan komt er een derde aanlopen... Er staat feitelijk: een derde mannetje... Ik begrijp nu dat ze op Urk dat zeggen als twee mensen al aan boord van zo'n schip zijn en er moet een opstappertje mee. Dat is het derde mannetje, die telt niet. Dat staat hier ook. Er komt een voorbijganger langs lopen. Een derde mannetje... Ongemerkt. En Hij loopt zomaar met hen mee. "Waar hebben jullie het over?" Hij vraagt wat hen bezighoudt. Dan hoort Hij: het gaat over dat ene en het gaat over die Ene. Ze kijken Hem aan: "Bent u een vreemdeling? Weet u niet wat er gebeurd is?"

Wat is Jezus dan een goede dominee. Die gaat luisteren naar de mensen. Die laat hun het verhaal vertellen over dat verdrietige, dat ontzettende, over Hem die aan het kruis geslagen werd.... Ze vertellen het helemaal. "Wij hoopten dat Hij Israël verlossen zou." De vrouwen komen om de hoek en de engelen. En Jezus? Luistert. Hij laat ze praten. Dat verhaal draait er op uit dat Hij is vermoord door de mensen.

Dan wordt het stil en gaat Jezus vertellen over de grote dingen van God. Al wandelend loopt Hij de hele heilsgeschiedenis door. Hij laat zien dat het allemaal móest gebeuren.

Toen ik het deze week nog een keer nalas, dacht ik: wat zou ik daar graag bij geweest zijn. Alsof je op de Bijbelschool van Jezus, op de leerschool van Jezus bent, waar Hij de dingen uitlegt. Zoals dat meisje dat afgelopen week tegen me zei toen ik bij een studentenvereniging sprak: "Ik heb de Bijbel leren kennen en mijn hart is er vol van geworden. Een bijzonder Boek dat ik steeds meer bestudeer." Dan zit je daar in zo'n sociëteit in Leeuwarden en ontdek je zo'n jonge meid: "Ik ben er vol van."

Wat zal Jezus verteld hebben? Misschien ook wel over de brandende toorn van God. Dat heb ik ook deze week meegemaakt. Een enorme discussie! Iemand zei: "Gods toorn is brandend." En een ander ging met hem in discussie: "Maar het kruis is de brandende liefde van God." Daar zat ik zo tussenin. Brandende toorn – brandende liefde. Waar gaat het om? Brandende harten. Daar draait het om.

Nu die twee mensen zijn er diep van onder de indruk. Ze zijn er ondersteboven van. Sterker nog, ze willen die Rabbi niet laten gaan en ze vragen of Hij Gastheer wil zijn: "Blijf bij ons, Heer."

Ik heb het vergeten om op de liturgie te zetten. Ik moest denken aan John Wesley. John Wesley heeft een dagboek geschreven en daarin vertelt hij dat hij op een woensdagmorgen om kwart voor tien zo'n warm hart kreeg. Dat heeft hem nooit meer losgelaten en hij heeft ontdekt: "Blijf bij mij, Heer..." Hij heeft ook een vertaling gemaakt van *Amazing Grace*. Hij heeft allemaal opwekkingsliederen gemaakt. "Blijf bij mij, Heer." Dat vragen die twee mensen: "Blijf bij ons."

"En Hij ging binnen om bij hen te blijven."

Lucas 24 : 29b

Dan zie ik ze zo in gedachten zitten. Een eenvoudige maaltijd. Brood en een gewone landwijn. En als Jezus dat brood breekt, dan is het net als het laatste Avondmaal: dan wordt het Avondmaal. Als Jezus het brood breekt, gaan hun ogen open en gaat hun hart branden. Die Vreemdeling van Galiléa maakt Zich bekend in brood en wijn: "Mijn lichaam... Mijn bloed..." Tijdens die maaltijd gebeurt het: ze zien Jezus.

Dat is de discipelen ook overkomen. Daar heb ik Tweede Paasdag over gepreekt, dat de discipelen die wonderbaarlijke visvangst hadden. En wat gebeurt er dan? "Ze herkennen Hem..." En die harten worden brandend. Ze weten het: Jezus redt!

Nu is het ook voor ons Pasen geweest. Wat hebben wij daar nu van overgehouden? Brandende harten? Of zijn wij net zoals die twee mannen? Twijfelen we aan Pasen? En twijfelen we na Pasen? Leven wij tussen twijfel en hoop?

Er lopen nogal wat van die Emmaüsgangers in deze wereld. Mensen die zich afvragen: zou het wel waar zijn? Ze zien Jezus niet. Harten die niet branden. Er zijn nogal wat mensen die geestelijk gewond zijn geraakt. Misschien wel kapotgemaakt door anderen en daardoor het zicht op die opgestane Heer kwijtgeraakt. Betraande ogen en die geven soms beslagen vensters. Geen brandende harten.

Maar dan is er iets bijzonders. Weet u dat je nooit alleen loopt? Er loopt een Vreemdeling met u mee. Soms ongemerkt, maar Hij is er. Soms niet herkenbaar, maar Hij loopt mee. En Hij geeft je de belofte van de Trooster. Hij zegt: "Mijn Geest gaat met je mee." Ook op weg naar Emmaüs, waar je de leegte denkt te vinden, maar waar je hart gaat branden. Want dat is nu het perspectief. Je loopt niet alleen. "Nee," zegt Matthéüs, "Jezus zegt: Ik ben met je alle dagen tot de voleinding der wereld." Geen uur, geen dag, geen minuut of Jezus is er. Dat heb ik van het Leger des Heils geleerd. Hier in Amsterdam grote neonletters op het hoofdkantoor: "TWIJFEL NIET, GOD IS ER!"

Dat hadden nu die mannen in Emmaüs. Ze springen op met brandende harten, terug naar Jeruzalem:

*Laat de vlam weer branden
als een helder baken,
als een heraut van het morgenuur.
Laat het lied weer sprankelen,
laat de liefde branden als een vuur,
als een brandend vuur in je hart.
Want de liefde roept,
de waarheid spreekt;
dat is de kracht waarmee wij gaan
om hen die vallen, hen die wankelen
op te vangen in Uw Naam.*

**"En zij zeiden tot elkaar: Was ons hart niet brandende in ons,
terwijl Hij onderweg tot ons sprak en ons de Schriften
opende?"**

Lucas 24 : 32

Leven na Pasen. Brandt uw hart? Heb je die echte zekerheid? Met Jezus opgestaan, ben ik overwinnaar. Heb je Hem herkend die Vreemdeling? Dat derde mannetje? Jezus wil je hart in brand zetten. En Jezus wil met je meegaan, mee wandelen. Maar dan moet je Hem wel herkennen in je leven en Hem niet gebruiken als een achterafje. Een achterafje, weet je wel, ach.... Of een hulp bij ongelukken. Nee, Jezus loopt mee in de gewone dingen in je leven, in je bestaan. Zonder dat je het beseft, gaat Jezus met je mee je hele levenstocht. En wat doet Hij dan? Hij toont je Zijn doorboorde handen. "Zie Mijn handen, doorboord voor jou."

Is je hart er vol van? Laat de vlam weer branden als een helder baken, als een heraut in het morgenlicht. En als je Hem kent, kun je dat toch niet voor jezelf houden? Dan is het toch logisch dat je met je vrienden en je kennissen, met iedereen erover gaat spreken? Dan heb je toch een boodschap? En wat zegt Hosanna? Die zegt steeds weer *amen*. Wij hebben een boodschap, waarvoor we ons niet hoeven te schamen. Daarop rijmt dan alleen dat ene woordje: samen... schamen... amen. Zeg er maar *amen* op. Amen.